

Производството е по реда на чл.64, ал.1 от НПК.

Постъпило е искане от мл. прокурор при СРП за вземане на първоначална мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по отношение на А. Р. Х., с ЕГН: ***** – обвиняем по досъдебно производство № 13592023г. по описа на 02 РУ - СДВР, пр.пр.№ Н 28271/2023г. по описа на СРП в извършване на престъпления по чл.131, ал.1, т.4 пр.3, т.5а, т.12, пр.1 вр. с чл.130, ал.2 от НК, по чл.320а от НК и по чл.144, ал.3 вр. с ал.1 от НК. В мотивите се излага становище, че към настоящия момент може да се направи обосновано предположение, че е лицето е извършил престъпленията, за които е бил подведен под отговорност, както и че са налице опасностите да извърши друго такова. В заключение се иска от съда да постанови определение, с което обвиняемият да бъде задържан.

В съдебно заседание представителят на СРП поддържа искането и моли съда да го уважи. Излага подробни съображения в негова подкрепа. Предлага на съда да постанови определение, с което да вземе спрямо обвиняемия А. Х. мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

Защитникът на обвиняемия оспорва искането на прокурора за задържане и моли съда да не го уважава. Развива аргументирани в насока, че на този ранен етап от разследването липсват достатъчно доказателства, че лицето е извършил престъпленията, за което му е било повдигнато обвинение, както и че предвид неговата трудова ангажираност не са налице опасностите от укриване и/или извършване на престъпление. Поради тази причина предлага на съда да постанови по – лека мярка за неотклонение.

В своя лична защита и последна дума обвиняемият А. Х. се присъединява към становището на своя защитник като моли да не бъде задържан.

Съдът, като съобрази събраните в досъдебното производство доказателства, изложените в искането доводи, съображенията на страните и разпоредбите на закона, намира за установено следното:

Досъдебното производство е образувано срещу обвиняемия А. Х. за това, че на 07.08.2023г. е причинил леки телесни повреди на две лица, а именно С. П. и Л. Г., като спрямо първата деянието е било извършено при условията на домашно насилие, като също така се е заканил на Л. Г., че ще извърши палеж на къщата, находяща се на адреса, където се е случило това и се заканил, че ще убие С. П..

С Постановление от 09.08.2023г. Х. бил подведен под наказателна отговорност по обвинение в извършени престъпления по чл.131, ал.1, т.4 пр.3, т.5а, т.12, пр.1 вр. с чл.130, ал.2 от НК, по чл.320а от НК и по чл.144, ал.3 вр. с ал.1 от НК.

Разпитан в качеството си обвиняем деецът не се съгласил с обвиненията и отказал да даде обяснения. В хода на разследването били разпитани в

качеството на свидетели двете пострадали ж. Л. Г. и С. П., Б. Й., И. Д., Е. С. и Т.П.. Видно от техните показания е, на посочената в обвинението дата лицето им нанесло побой, като отправило закани по адрес на техния живот и имот. Част от разпитаните лица са и очевидци на случилото се, като техните твърдения намират опора в приложените два боря медицински удостоверения № 679/2023г. и № 680/2023г., в които са посочени техните наранявания, както и вероятни резултат от тяхното получаване. Също така по досъдебното производство е бил приобщен запис, в който било отразено как лице от мъжки пол отправя по адрес на жена закани за нанасяне на побой.

Съдът намира, че от събраните до този момент гласни, писмени и веществени доказателства може да се направи обосновано предположение, че обвиняемият А. Х. е извършил деянията, за които е бил подведен под отговорност. Показанията на свидетелите, част от които са пострадали от деянията на този етап от досъдебното производство обуславят единственото възможно предположение, относно авторството и начина на извършването им. Под страх от наказателна отговорност разпитаните лица описват по време, място и начин стореното от обвиняемия, като подчертават и предходни негови прояви, съчетани с употреба на значително количество алкохол, което очевидно способства за по – агресивното му поведение.

Спрямо лицето е повдигнато обвинение за четири умишлени престъпления от общ характер, всяко едно от които предвижда наказание лишаване от свобода, като това по чл.144, ал.3 от НК е и „тежко“ по смисъла на НК. Съдът не споделя съжденията на защитника на обвиняемия, че за две от тях се предвижда освобождаване от наказателна отговорност по реда на м.78а, ал.1 от НК, тъй като в случая се касае за множество престъпления, извършени в изпитателния срок на предходно условно осъждане, което изключва приложението на този привилегирован състав.

Съдът приема, че по отношение на обвиняемия А. Х. са налице и останалите предпоставки, визирани в чл.63, ал.1 от НПК, а именно реална опасност от извършване на престъпление. Тежестта на проявите от страна на дееца, насочени спрямо две жени, изразяващи се в причиняване на телесни повреди, съчетани с отправени закани пряко живота и имота им са в достатъчно степен да обусловят извода за високата степен на обществена опасност на дееца. Тези аргументи се потвърждават и от приобщеният по реда на чл.283 от НПК Протокол от съдебно заседание от 28.04.202г. по НОХД № 226/2022г. по описа на Районен съд – гр.Свиленград, по който обвиняемият е бил признат за виновен и наказателното производство спрямо него е приключило с одобрено от съда споразумение за извършени две престъпления по чл.131, ал.2, т.4 вр. с чл.130, ал.2 от НК и по чл.325, ал.2 във вр. с ал.1 от НК. Обстоятелството, че настоящите деяния са били осъществени в пределите на изпитателен срок на предходни осъждания, едното от които е също за причиняване на телесна повреда на полицейски орган са в достатъчна степен да потвърдят презюмираната от закона опасност в извършване на престъпление.

По разбиране на съда спрямо деецът е налице и втората предпоставка на процесуалния закон за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“, а именно реална опасност от укриване. Видно от данните по делото е, че обвиняемият е лица с двойно гражданство, постоянно пътуващо извън пределите на страната и извършило противоправни прояви на територията на различни населени места. Тези обстоятелства, съчетано с системното напускане на страната обусловят принципната възможност от укриване от правозащитните органи във връзка с извършеното разследване, независимо от наложената му от прокурора мярка да напуска пределите на страната.

Предвид изложеното следва да се приеме, че спрямо обвиняемия А. Х. са налице предпоставките за първоначално вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“. Предвид изложените аргументи съдът не намира за удачно да вземе по – лека мярка за неотклонение, тъй като характера на извършеното деяние, насочено към кръга от близки лица, би способствало деецът има принципната възможност да продължи с противоправните си прояви към тях.